

РЕШЕНИЕ

№ 493

гр. София , 29.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ в публично заседание на първи юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова
Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Анелия Цанова Въззивно търговско дело № 20211001000234 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

С решение № 260244 от 29.11.20г., постановено по т.д. № 453/20г., СГС, ТО, VI- 23 състав е осъдил „ОУШЪН ТРАВЕЛ“ ЕООД, с ЕИК: 200660065 и със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Триадица“, бул.„Витоша № 26, ет. 1, да заплати на Н. Т., роден на ***г., гражданин на Федерална република Германия, с адрес ***, гр. *** 13507, ул.„*****“ № 27, с посочен адрес по делото: гр. ***, ул. „*****“ № 3, ет. 1 - „Г. и Г.“, на основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, сумата от общо 1 086,75 лв. (хиляда осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки)- обезщетение за причинени вреди поради нарушаване на авторското право на Н. Т. върху фотографията „Залив на Котор/„Панорамата на Котор“, снимана в Черна гора, поставена на сайта [https:// oceantravel.bg](https://oceantravel.bg), без лиценз или разрешение и без обозначаване на името на автора, за периода от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., съответно: 586,75лв.- имуществени вреди от пропуснати ползи, и 500лв.- неимуществени вреди, предявен като частичен от иск в пълен размер на 1 000лв., ведно със законната лихва върху сумата от 586,76 лв. за периода от 20.07.2019г. до 28.02.2020г., в размер на 36,30 лв. (тридесет и шест лева и тридесет стотинки), на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК - сумата от 743, 83 лв. (седемстотин четиридесет и три лева и осемдесет и три стотинки) разноси по делото, като е отхвърлил исковете по чл. 95, ал. 1 от

ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в останалата част - до пълния предявен размер от 1 171,70 лв.- обезщетение за пропуснати ползи; до пълния предявен размер от 72, 91 лв.- изтекли лихви, и 420 лв.- обезщетение за загуба под формата на платено адвокатско възнаграждение и нотариална такса; осъдил е Н. Т. да заплати на „ОУШЪН ТРАВЕЛ“ ЕООД сумата от 240,59 лв.(двеста и четиридесет лева и петдесет и девет стотинки)- разноски по делото, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

С определение № 260152/05.01.21г., СГС, ТО, VI- 23 състав отхвърлил искането на „Оушън Травел“ ЕООД за изменение на постановеното решение в частта на разноските.

В законноустановеният срок по делото са постъпили въззивни жалба и от двете страни, както и частна жалба от „Оушън Травел“ ЕООД.

С въззивната жалба на Н. Т. с обжалва първоинстанционното решение в частта, с която са отхвърлени предявените искове, като неправилно постановено в противоречие с материалния закон и като необосновано. Твърди, че съдът неправилно е приел, че сайтът на ответника не е онлайн магазин, както и че не е достъпен на два езика. Излага и че обезщетението за претърпени вреди под формата на заплатено адв. възнаграждение за доброволно уреждане на спора било пряка и непосредствена последица от увреждането, поради което се дължало, като законово основание за това била разпоредбата на чл.95, ал.2 ЗАПС. Иска се съдът да отмени решението в частта, с която са отхвърлени искове и вместо него постанови друго, с което бъдат уважени до пълния им заявен размер, с присъждане на разноски.

С писмения си отговор „Оушън Травел“ ЕООД оспорва въззивната жалба и иска съдът да потвърди решението в обжалваната му част.

С въззивната жалба на „Оушън Травел“ ЕООД се обжалва първоинстанционното решение в частта, с която предявените искове са уважени като неправилно и необосновано, по съображения подробно изложени в жалбата. Иска се съдът да отмени обжалваното решение и вместо него постанови друго, с което предявените искове бъдат изцяло отхвърлени, с присъждане на разноски.

С частната жалба на „Оушън Травел“ ЕООД се обжалва постановеното определение, с което е отхвърлено искането му за изменение на постановеното решение в частта на разноските, с искане за неговото изменение.

Н. Т. не е подал писмени отговори на подадените от „Оушън Травел“ ЕООД въззивна и частна жалби.

САС, ТО, 13 състав, след като обсъди оплакванията в жалбите във връзка с атакувания съдебен акт, намира следното:

Въззивните жалби са допустими, подадени са в срок в срок от легитимирано лице с

правен интерес срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Предявен е иск с правно основание чл.95 ЗАПСП за заплащане на обезщетение за имуществени и на неимуществени вреди.

В исковата молба на Н. Т. се твърди, че е професионален фотограф от Берлин, автор на уеб сайт за професионални фотографии „Sumfinity“, на който публикува свои авторски снимки, на който сайт през м.12.2018г., в албума „Черна гора“, е публикувал снимката „Залив на Котор/„Панорамата на Котор“, снимана в Черна гора, на която е посочен като автор. Ответникът е туроператор, регистриран с лиценз за извършване на туроператорска дейност РК-07-33/17.06.2009г., който използва сайта [https:// oceantravel.bg](https://oceantravel.bg) във връзка със своята търговска дейност, в което си качество предлагал екскурзии до Черна гора, които се рекламират на сайта му. Освен реклама на своя сайт, ответникът публикувал и публични оферти, които могат да бъдат приети от потребителите чрез електронни средства, а договорът да бъде сключен от разстояние. Към публичните оферти прилагал фотографии, чието очевидно предназначение било да онагледят обекти от маршрута на съответните пътувания. С помощта на специализиран софтуер ищецът открил, че ответното дружество използва в търговската си дейност без лиценз и без разрешение неговата авторска фотография, без да е отбелязъл кой е авторът на фотографията и какъв е източникът на придобиването ѝ. По-конкретно, на 20.07.2019г. установил използването на снимката „Залив на Котор/„Панорамата на Котор“ на сайта на ответника, разположена на два линка. Това можело да се установи и при ползване на интернет архиватор, за което излага подробни съображения. Снимката е използвана за визуализиране на оферти до споменатата дестинация, като фигурирала на сайта на ответника и към 02.10.2019г., за което свидетелствал нотариално заверен препис от електронен документ, поради което и можело да се предположи, че фотографията е използвана и в промеждутъка между 20.07.2019г. и 02.10.2019г. По този начин, с действията си за периода от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., ответникът нарушил правата му по чл.18, ал.1 вр. ал. 2, т. 1- 3 и т.6 и чл. 19 от ЗАПСП, както и правото му да иска да бъде отбелязан по подходящ начин като автор на произведението - чл.15, ал.1, т.4 ЗАПСП. Излага и че е гражданин на ФР Германия и практикува професията си на територията на тази страна. Средните цени, срещу които немските фотографии предоставят ползването на своите произведения се обобщават в ежегоден сборник на Съюза на професионалните търговци на фотографии- най-влиятелната съсловна организация и най-авторитетния източник на информация за пазарните цени в бранша. Съгласно „Осреднени цени за продажба на фотографии“, фотографията с оглед начина ѝ и целта на ползване би се оценила на 600 евро или 1 171,70лв., съответно он лайн употреба от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., до три месеца - 150 евро, он лайн магазин +50% - 75 евро, употреба на два езика +50% - 75 евро, общо 300 евро, и липса на посочване на източника + 100% - допълнително 300 евро, ведно с лихва за забава върху сумата от 1 171,70лв., в размер на 72,91лв. за периода от 20.07.2019г.- датата на извършване на нарушението, до 28.02.2020г.- датата на исковата молба. За да защити интереса си и да потърси доброволното му уреждане,

използвал адвокатски услуги и нотариални услуги, за които заплатил 420 лв., която сума също претендира като обезщетение. Разходите били необходими, за да се квалифицира нарушението, съгласно българското право, да се изготвят покани, да се обезпечат по надлежния ред доказателствата във връзка с нарушението и да се преговаря с нарушителя извънсъдебно. Приел тежко поредната кражба на труда си, като фактът, че има хора, които не оценяват това, което прави, го е накарало да се чувства унижен и подценен. Бил принуден и постоянно да следи в интернет дали някой не му краде труда му, което било изключително натоварващо за неговата психика и не му позволявало да се почувства творец и артист, като изпитал раздразнение и стрес от постоянната кражба на труда му и липсата на всякакво признание. На 15.08.2019г. поканил ответника да разреши спора по доброволен ред. Пзовава се на презумпцията на чл. 95г от ЗАПСП. Иска се съдът да постанови решение, с което да осъди ответното дружество да му заплати сумата от 1 171,70 лв.- пропуснати ползи от законното му право да получи възнаграждение за творчеството и труда си чрез получаване на лицензионно възнаграждение срещу предоставяне правото на ползване на снимката, ведно със законната лихва от момента на увреждането в размер на 72,91лв., 420лв.- загуби под формата на платено адв. възнаграждение за извънсъдебна помощ, както и неимуществените си вреди в размер на 1 000 лв., от които претендира частично сумата от 500 лв. или общо сумата от 2 164,61лв. , ведно с направените разноски.

Ответникът „Оушън Травел“ ЕООД оспорва исковете. Твърди, че ищецът не е носител на авторско право върху фотографията, като не е представил доказателства, че лично е създал процесната фотография, а само е изложил твърдение, че я е публикувал на интернет сайта [***](#). Не било доказано и че е собственик на интернет страницата и е публикувал там фотографията. Следователно не бил доказал авторството си и по реда на законовата презумпция на чл. 6 от ЗАПСП. Не бил изпълнил и задължението си да посочи своето име като автор върху фотографията. Оспорва да е извършил нарушението, като не било доказано, че интернет-страницата е свързана с него. Следвало да се има предвид, че в България е регистрирано и друго дружество, чиято фирма е много близка до тази на ответника - „Океан травел“ ЕООД, ЕИК: 204998819, като не било изключено това дружество или което и да е трето лице да са извършили публикацията в интернет. Оспорва твърдението, че за установяване на нарушението може да се използва интернет архиватор, което било недостоверно и недопустимо, тъй като нямало гаранции, че информацията, която е налична на този архиватор, е пълна, достоверна и неманипулирана. Възражава по предположението за използване на фотографията в промеждутъка между 20.07.2019г. и 02.10.2019г., като ищецът не бил доказал използването на фотографията през претендирания от него период. Оспорва и размера на претендираното възнаграждение за ползване на фотографията- това, че ищецът живеел и работел в друга държава, по никакъв начин не следвало да се отразява на делото. Нарушението било извършено в България, поради което и евентуалното му обезщетяване би било дължимо съгласно търговските обичаи и традиции в България. Нямало основание за прилагане на хонорарите по сборника на немския „Съюз на професионалните търговци на фотографии“. Оспорва и перата, въз основа на което е

начислена сумата от 600 евро, като твърди и че претендираната сума за адвокатски услуги не е пряка и непосредствена последица от нарушението, дори да се установи, че ответникът е допуснал извършването му. Оспорва твърдението за причинени неимуществени вреди, видът на който и тяхното настъпване не било доказано по делото, като размерът бил завишен. Дори да се приемело, че е налице използване на произведението без съгласието на ищеца, то прави възражение, че на основание чл.24, ал.1, т.7 от ЗАПСП без съгласие на ищеца и заплащане на възнаграждение е допустимо използването на процесната фотография, тъй като тя е постоянно изложена на публично място (интернет) и използването се използва с информационна цел. Публикуването на снимката в контекста на организирана туристическа екскурзия до Котор имало за цел единствено информирането на бъдещите туристи какво има в този град, т.е. публикуването не било направено с комерсиална цел. Иска съдът да отхвърли предявените иски, с присъждане на разноски.

САС, ТО ,13 състав намира от фактическа страна следното:

По делото е представено копие от заглавна страница на уеб сайта „Sumfinity“, в който се съдържа информация за Н. Т., в който е публикувана снимката „Панорама на Котор-дневна светлина/ Котор, Черна гора.

Видно от приложената по делото справка от АВ-ТР, „Оушън Травел“ е еднолично дружество с ограничена отговорност, с предмет на дейност и туроператорска дейност и туристическа агентска дейност.

Не се спори, че „Оушън Травел“ ЕООД е лицензиран туроператор с рег. № РК-01-6402.

По делото са представени преписи от страници на сайта [https:// oceantravel.bg](https://oceantravel.bg). от 20.07.2019г., на който е предложена екскурзия до Котор, за онагледяването, на което пътуване „Хърватска и Будванска ривиера- по стъпките на Юнеско“, е качена фотография на залива на Котор, заедно с др. фотографии.

Представени са: нот.заверен на 02.10.19 г.препис, снет от електронен документ от посочен интернет адрес; Стандартни общи условия за използване на снимки в различни медийни сфери; договор № 3 за правна защита и съдействие от 15.09.19г., с който Н. Т. е упълномощил АД „Г. и Г.“ да го представлява във връзка със засечено нарушение на авторски права на клиента, конкретизирани в договора; сметка по чл.89 ЗННД

От първоинстанционният съд е прието, неоспорено от страните, заключение на вещото лице Ц. Т., в което е заявило, че поставя под съмнение художествената стойност на снимките от гр.Котор и дали те са произведения на изкуството, защото в мрежата има десетки подобни изображения. Употребената от Н.Т. панорама за туристическа реклама, е лесно постижима от напреднал любител фотограф, като няколко последователни вертикални кадъра са „съшити“ със софтуер в панорама. Място и гледната точка на панорамата не

уникални, като те са сред най- експлоатираните гледни точки за снимки от гр. Котор. Цената на снимката при договоряне с потребител би била в диапазона от 20 до 100лв.

Разпитано в открито съд. заседание, вещото лице заявява, че за него процесната фотография не е произведение на изкуството, което да се ползва с уникалност. След това вещото лице се коригира, като заявява, че не може да се отрече художествената му стойност, но тя е много ниска. Според вещото лице снимката била предназначена за туризъм, това не било фотожурнализъм или артистична фотография, а пътепис, споделяне на място, където си бил. Снимката била направена от 2 до 5 кадъра, които са сглобени със софтуер за панорама, като това го умееел всеки напреднал любител-фотограф. Композицията била добра. Използваната техника не правела снимката уникална, защото е масово. Възможно е да няма същата композиция, но за да е уникална, снимката трябва да грабва, да се отличава. Във фотографията няма втори/трети пластове на посланието, като дадената от вещото лице оценка, е че работата е посредствена. Отговаряйки на въпросите на адв. Н., вещото лице е заявило: „Аз не я приемам за произведение на изкуството“. „Погледнато композиционно и светлинно, нещата са добре“, а изобразената в долния десен ъгъл църква попада в златното сечение, в който смисъл е проявен професионализъм. Според вещото лице няма задължителни, а само препоръчителни справочници, като те важат за всеки, който продава като професионален фотограф.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

При така установената фактическа обстановка и с оглед правомощията си по чл.269 ГПК, САС, ТО, 13 състав намира от правна страна следното:

За основателността на иска с правно основание чл.95, ал.1 ЗАПСП, е необходимо ищецът да установи наличието на следните предпоставки: 1/. да съществува обект на авторско право, подлежащ на закрила по смисъла на чл.3 ЗАПСП; 2/. ищецът да е носител на авторското право или да му е отстъпено изключително право за използване на произведение - обект на закрила; 3/. срокът на закрила на авторското право да не е изтекъл; 4/. ответникът да използва или да е използвал неправомерно произведението - обект на авторско право или отстъпеното на ищеца изключително право на използване на произведението, 5/. причинени на ищеца вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението. Липсата на която и да е от кумулативните предпоставки е достатъчна да обоснове извод за неоснователност на претенцията.

Настоящият иск е предявен от физическо лице, което твърди, че е автор на фотографско произведение- закрилян обект на авторското право в хипотезата на чл. 3, ал.1, т. 7 ЗАПСП.

Съгл. разпоредбата на чл.3, ал.1, т.7 ЗАПСП, за да може фотографията да е обект на авторско право по ЗАПСП, тя следва да е резултат на творческа дейност. Творческата дейност има основен критерий за привлекателност- тя винаги е уникална.

Фотографията е произведение, което възпроизвежда сцена от обективната действителност. При създаването ѝ се изобразяват обекти, които не са създадени от автора на снимката. Ето защо не всеки кадър е художествено произведение, като не може да бъде обект на авторско право обект, създаден при механично възпроизвеждане на друг обект, без в това да е вложено творческо усилие в другите характеристики на изображението- композиция, пропорции, колорит, внушение, фокус и др.

Процесната снимка възпроизвежда панорамен изглед на залива на Котор, художествената стойност на която е поставена под съмнение от вещото лице- професионален фотограф, изготвило приетото по делото, неоспорено от страните заключение, което е заявило, че в мрежата има десетки подобни изображения. Според вещото лице, употребената от Н.Т. панорама за туристическа реклама, е лесно постижима от напреднал любител фотограф, като няколко последователни вертикални кадъра са „съшити“ със софтуер в панорама. Място и гледната точка на панорамата не уникални, като те са сред най- експлоатираните гледни точки за снимки от гр. Котор, която панорама е лесно постижима от напреднал любител фотограф. Според вещото лице процесната фотография не е произведение на изкуството, което да се ползва с уникалност, след което се коригира, като заявява, че не може да се отрече художествената му стойност, но тя е много ниска. Снимката била предназначена за туризъм, това не било фотожурнализъм или артистична фотография, а пътепис, споделяне на място, където си бил. Била направена от 2 до 5 кадъра, които са сглобени със софтуер за панорама, като това го умееел всеки напреднал любител-фотограф. Композицията била добра. Използваната техника не правела снимката уникална, защото е масово. Възможно е да няма същата композиция, но за да е уникална, снимката трябва да грабва, да се отличава. Във фотографията няма втори/трети пластове на посланието, като дадената от вещото лице оценка, е че работата е посредствена. Накрая на разпита, отговаряйки на въпросите на адв. Н., вещото лице е заявило, е „Аз не я приемам за произведение на изкуството“, „Погледнатото композиционно и светлинно, нещата са добре“, а изобразената в долния десен тъгъл църква попада в златното сечение, в който смисъл е проявен професионализъм.

При наличието на тези експертни изводи относно процесната фотографията, настоящият въззивен състав счита, че ищецът, върху който тежи тежестта на доказване, не е доказал, че процесната фотография е уникална, която уникалност само би могла да ѝ придаде качеството на творческа дейност, а от там и на годен обект на авторско право. Ето защо и при липсата на ангажирани от ищеца доказателства, че процесната фотография е годен обект на авторско право по см. на чл.3, ал.1, т.7 ЗАПСП, като една от кумулативните предпоставки за уважаване на предявения на основание чл.95, ал.1 ЗАПСП иск за заплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, искът следва да бъде отхвърлен само на това основание, без съдът да се произнася по останалите предпоставки и доводи.

С оглед на изложеното и предявеният на основание чл.95 ЗАПСП иск следва да бъде отхвърлен.

При несъвпадане изводите на настоящата инстанция с тези на първоинстанционният съд, обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, с която „Оушън травел“ ЕООД е осъдено да заплати на Н. Т., на основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, сумата от общо 1 086,75 лв. (хиляда осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки)- обезщетение за причинени вреди за периода от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., от която 586,75лв.- имуществени вреди от пропуснати ползи, и 500лв.- неимуществени вреди, предявен като частичен от иск в пълен размер на 1 000лв., ведно със законната лихва по чл.86 ЗЗД върху сумата от 586,76 лв. за периода от 20.07.2019г. до 28.02.2020г., в размер на 36,30 лв. и вместо него бъде постановено друго, с което тези иски бѣдат отхвърлени. В частта, с която предявените на основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД иска са отхвърлени в останалата част: до пълния предявен размер от 1 171,70 лв.- обезщетение за пропуснати ползи; до пълния предявен размер от 72, 91 лв.- изтекли лихви, и относно сумата от 420 лв.- обезщетение за загуба под формата на платено адвокатско възнаграждение; решението следва да бѣде потвърдено, **но изцяло по изложените в настоящият акт мотиви.**

С оглед отмяна на обжалваното решение, въззивният съд не дължи произнасяне по частната жалба на „Оушън Травел“ ЕООД срещу постановеното по реда на чл.248 ГПК определение № 260152/05.01.21г., отговорността за които разноси следва да бѣде разпределена съобразно изхода на спора.

ПО съдебните разноси: С оглед изхода на спора, Н.Т. следва да бѣде осъден да заплати на „Оушън Травел“ ЕООД направените по делото разноси в размер на общо 1040лв.

Воден от изложеното, САС, ТО,13 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260244/29.10.2020г. на СГС, ТО, VI- 23 състав, постановено по т.д. № 453/20г., **в частта**, с която „Оушън травел“ ЕООД е осъдено да заплати на Н. Т., на основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, сумата от общо **1 086,75 лв.** (хиляда осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки)- обезщетение за причинени вреди за периода от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., от която: **586,75лв.-** имуществени вреди от пропуснати ползи, и **500лв.-** неимуществени вреди, предявен като частичен от иск в пълен размер на 1 000лв., ведно със законната лихва по чл.86 ЗЗД върху сумата от 586,76 лв. за периода от 20.07.2019г. до 28.02.2020г., в размер на **36,30 лв.** и вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Н. Т., роден на ***г., гражданин на Федерална република Германия, с адрес ***, гр. *** 13507, ул.***** № 27, с посочен адрес по делото:

гр. ***, ул. "****" № 3, ет. 1 - „Г. и Г.“ срещу „ОУШЪН ТРАВЕЛ“ ЕООД, с ЕИК: 200660065, съдебен адрес: гр.***, бул. „****“ № 1А, Търговски дом, кантора ***- адв. Н.Н., иск с правно основание чл. 95 от ЗАПСП иск за заплащане на сумата от общо **1 086,75 лв.** (хиляда осемдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки)- обезщетение за причинени вреди за периода от 20.07.2019г. до 02.10.2019г., от която **586,75лв.-** имуществени вреди от пропуснати ползи, и **500лв.-** неимуществени вреди, предявен като частичен от иск в пълен размер на 1 000лв., както и предявения на основание чл.86 ЗЗД иска за заплащане на обезщетение за забава върху сумата от 586,76 лв. за периода от 20.07.2019г. до 28.02.2020г., в размер на **36,30 лв.**

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260244/29.10.2020г. на СГС, ТО, VI- 23 състав, постановено по т.д. № 453/20г., в частта, с предявения от Н. Т. срещу „Оушън травел“ ЕООД иск с правно основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП е отхвърлен в останалата част: до пълния предявен размер от 1 171,70 лв.- обезщетение за пропуснати ползи, до пълния предявен размер от 72, 91 лв.- изтекли лихви, и относно сумата от 420 лв.- обезщетение за загуба под формата на платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Н. Т., роден на ***г., гражданин на Федерална република Германия, с адрес ***, гр. *** 13507, ул. "****" № 27, с посочен адрес по делото: гр. ***, ул. "****" №3, ет.1 - „Г. и Г.“, да заплати на „ОУШЪН ТРАВЕЛ“ ЕООД, с ЕИК: 200660065, съдебен адрес: гр.***, бул. „****“ № 1А, Търговски дом, кантора ***- адв. Н.Н., направените по делото разноси в размер на общо 1040 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____